

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Iron & Smith kft/Unilever NV

(Sprawa C-125/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Rejestracja krajowego znaku towarowego, który jest identyczny z wcześniejszym wspólnotowym znakiem towarowym lub do niego podobny — Wspólnotowy znak towarowy cieszący się renomą w Unii Europejskiej — Geograficzny zasięg renomy)

(2015/C 354/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iron & Smith kft

Strona pozwana: Unilever NV

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że gdy istnienie renomy wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego zostało stwierdzone na istotnej części obszaru Unii Europejskiej, która to część może w danym przypadku pokrywać się z obszarem jednego tylko państwa członkowskiego, niekoniecznie będącego tym państwem, w którym dokonano zgłoszenia do rejestracji późniejszego krajowego znaku towarowego, należy uznać, że znak ten cieszy się renomą w Unii Europejskiej. Kryteria, które zostały ustanowione przez orzecznictwo w zakresie rzeczywistego używania wspólnotowego znaku towarowego, nie są same w sobie właściwe dla ustalenia istnienia „renomy” w rozumieniu art. 4 ust. 3 tej dyrektywy.
- 2) W sytuacji gdy wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy zdobył już renomę na istotnej części obszaru Unii Europejskiej, lecz nie wśród właściwego kręgu odbiorców państwa członkowskiego, w którym dokonano zgłoszenia do rejestracji objętego sprzeciwem późniejszego krajowego znaku towarowego, właściciel wspólnotowego znaku towarowego może skorzystać z ustanowionej w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2008/95 ochrony, jeżeli okaże się, że niebagatelną z handlowego punktu widzenia część tego kręgu odbiorców zna ten znak i dostrzega związek między nim a późniejszym krajowym znakiem towarowym oraz że – przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w okolicznościach danej sprawy – istnieje albo faktyczne i trwające naruszenie wspólnotowego znaku towarowego w rozumieniu tego przepisu, albo, gdy do niego nie doszło, duże prawdopodobieństwo zaistnienia takiego naruszenia w przyszłości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 10.6.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – Andrejs Surmačš/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Sprawa C-127/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 94/19/WE — Punkt 7 załącznika I — System gwarancji depozytów — Wykluczenie niektórych deponentów z systemu zabezpieczenia depozytów — Wykluczenie „kierownika”)

(2015/C 354/08)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrejs Surmačs

Strona pozwana: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Sentencja

- 1) Wyliczenie w pkt 7 załącznika I do dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, zmienionej dyrektywą 2009/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2009 r., depozytów objętych wykluczeniem jest wyczerpujące, ze względu na co państwa członkowskie nie mogą przewidzieć w swym prawie krajowym innych kategorii deponentów, nieobjętych z punktu widzenia pełnionych funkcji pojęciami wyliczonymi w tym samym punkcie, po to, aby zastosować do nich wykluczenie z zabezpieczenia depozytów.
- 2) Punkt 7 załącznika I do dyrektywy 94/19, zmienionej dyrektywą 2009/14, należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą wykluczyć z zabezpieczenia przewidzianego przez tę dyrektywę, jako kierownika, osoby, które ze względu na funkcję pełnioną w ramach instytucji kredytowej mają, niezależnie od nazwy tej funkcji, informacje i kompetencje umożliwiające im dokonanie oceny rzeczywistej sytuacji finansowej tej instytucji oraz ryzyka związanego z jej działalnością.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Interno, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawa C-309/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi — Dyrektywa 2003/109/WE — Przepisy krajowe — Wydanie i odnowienie zezwolenia na pobyt — Przesłanka — Obowiązkowy wkład finansowy — Kwota ośmiokrotnie wyższa niż wymagana do uzyskania krajowego dokumentu tożsamości — Naruszenie zasad dyrektywy 2003/109/WE)

(2015/C 354/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Strona pozwana: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Interno, Ministero dell’Economia e delle Finanze